

§ 5.

I § 6, stk. 2, 4. pkt., udgår „§ 2“ og erstattes med: „loven om mark- og vejfred“.

§ 6.

I § 7, stk. 1, i samme lov erstattes ordene „er sket skade indenfor landområdet“ med: „af landbo- eller husmandsforeningerne“ og ordene „skal bekæmpelsen omfatte“ med: „kan amtsrådet beslutte at iværksætte en bekæmpelse af“.

§ 7.

I § 9 i samme lov udgår 2. pkt. og erstattes med: „Hvis flere sognekommuner indenfor samme amtsrådsreds er interesseret i bekæmpelsen, fastsætter amtsrådet den hver sognekommune påhvilende andel. Såfremt en eller flere af de indenfor amtsrådsredsens grænser beliggende købstæder er interesseret i bekæmpelsen, fastsætter amtmanden efter forhandling med amtsrådet og byrådene den købstadkommunerne påhvilende andel og fordeler denne mellem de interesserede købstadkommuner. I alle andre tilfælde fastsættes interesserede kommuners andel i udgifterne af landbrugsministeren, såfremt der ikke ved forhandling kan opnås enighed om fordelingen.“

§ 8.

§§ 10 og 11 i samme lov udgår.

§ 10.

I § 12 i samme lov udgår ordene „Er vurderingerne af de skader, der ligger til grund for bekæmpelsen, foretaget så sent på året, at“ og i stedet for indsættes ordet: „Såfremt“.

§ 11.

I lov nr. 290 af 4. juli 1942 udgår § 1, stk. 2.

§ 12.

Landbrugsministeren bemyndiges til at meddele tilladelse til i fredningstiden at nedlægge skarver, hvor disse tilføjer fiskeriet eller bevoksninger væsentlig skade.

§ 13.

Såfremt der fra en af fiskeriets hovedorganisationer fremsættes begæring til landbrugsministeren om en mere effektiv bekæmpelse af skarverne end den, der opnås ved nedskydning, kan landbrugsministeren efter samråd med fiskeriministeren pålægge amtsrådet i den amtsrådsreds, hvori skarvkolonien findes, at gennemføre en bekæmpelse af kolonien ved ødelæggelse af reder og æg.

Bekæmpelsen vil være at foretage efter landbrugsministeriets anvisning, og amtsrådet kan forlange politiets bistand til indhentning af oplysninger og tilsyn med de iværksatte foranstaltninger. Udgifterne afholdes efter samme regler, som er fastsat for udgifter ved bekæmpelse af råger.

§ 14.

Ejere af dambrug har ret til, selvom de ikke er jagtberettigede, at nedskyde måger — også i fredningstiden — på de ejendomme, hvor dambrugene er beliggende. Såfremt mågerne gør skade på dambrugenes fiskebestand. En tilsvarende ret tilkommer forpagtere af dambrug på de forpagtede arealer.